

РЕШЕНИЕ

№ 13379

гр. София, 04.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **13326** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба от П. Д. П., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Д. С., срещу частичен отказ на ЧСИ А. П., рег. № 849, район на действие СГС, за предоставяне на информация по заявление за достъп до лични данни, както и за изпълнение на чл.15, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД или Регламента), обективиран в писмо от 29.01.2025 г.

С жалбата се твърди, че на 24.01.2025 г. жалбоподателката е изпратила на електронната поща на ЧСИ А. П. искане на основание чл.15 от Регламента, в качеството ѝ на субект, чиито лични данни се обработват, да се предоставят личните ѝ данни, използвани във връзка с воденото срещу нея изпълнително дело, включително копие на всички носители, съдържащи нейни лични данни. Счита, че отказът на администратора на лични данни не е в съответствие със ЗЗЛД и Регламента, доколкото исканата информация не била предоставена в пълен обем. Иска от съда да постанови решение, с което да задължи ответника да изпълни дадените с чл.15 от Регламента предписания. Претендира присъждането на всички направени по делото разноски.

Ответникът – частен съдебен изпълнител (ЧСИ) А. П., в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. Е. П. оспорва жалбата. На първо място намира същата за недопустима като подадена срещу писмо, което няма характер на индивидуален административен съд като същото дори не било подписано, както и че същата е

преждевременно подадена. На второ място счита жалбата за неоснователна. Излага съображения за това, че писмото не е изпратено на официалния имейл на ЧСИ. Моли жалбата да бъде оставена без разглеждане, съответно - отхвърлена. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност.

Административен съд – София град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема от фактическа страна следното:

На 24.01.2025 г. П. Д. П. подаде по електронен път до ЧСИ А. П. искане, с което е заявила предоставяне на подробна информация за обработваните от ответника нейни лични данни, съгласно чл.15 от ОРЗД, вкл. копие на данните, съгласно § 3 на чл.15 от ОРЗД.

В оспореното писмо от 29.01.2025 г., изпратено отново по електронен път на жалбоподателката в отговор на нейното искане, е посочено, че личните ѝ данни са обработвани единствено за целите на изпълнителния процес и съгласно чл.16 от Закона за частните съдебни изпълнители. Изброени са данните, с които ЧСИ разполага, както и че същият не разполага с нейни „чувствителни“ лични данни. Жалбоподателката е уведомена кои са получателите, на които са изпращани нейни лични данни, а също че делото се съхранява съгласно Наредба № 4 от 06.02.2006 г. за служебните архиви на частните съдебни изпълнители. В отговора също е посочено, че копия от всички документи по изпълнителното дело са получени от П. П. по нейно искане. Писмото не съдържа издател и подпис. В края му е записано следното: „за кантора на ЧСИ А. П., рег.849” и е посочен телефон за контакт.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Специалният закон (ЗЗЛД) не въвежда ограничение за достъпа до съд с оглед характеристиките на отказа за достъп по чл.15 от ОРЗД като административен акт по смисъла на чл.21 от АПК.

Съгласно чл.39, ал.1 от ЗЗЛД, на обжалване пред съда подлежат актовете и действията на администратора и на обработващия лични данни, съставляващи нарушение на правата на субекта на данни по ОРЗД, каквото нарушение е отказът за достъп по чл.15 от ОРЗД. В случая с оспореното писмо са посочени личните данни на П., с които ЧСИ А. П. разполага и които обработва, както и лицата, на които тези данни са предоставяни за целите на изпълнителния процес. С писмото обаче е отказано предоставянето на копия от всички документи по изпълнителното дело, съдържащи личните данни на жалбоподателката. С него не се предоставя и информацията по чл.15, § 1, б. „г”, „д”, „е”, „ж” и „з” от Регламент (ЕС) 2016/679. Поради това съдът намира, че пред него се обжалва частичен отказ за предоставяне на информация по заявление за достъп до лични данни по реда на чл.15, § 3 от Регламента. Предвид това, че в оспорения акт не се съдържа указание пред кой орган и в какъв срок същият може да бъде обжалван съдът приема, че жалбата е подадена в двумесечния срок по чл.140, ал.1 от АПК. С оглед на това жалбата на П. П. като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения срок се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Съгласно чл.39, ал.1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Отказът за достъп по чл.15 от ОРЗД безспорно представлява такова нарушение. Цитираната разпоредба дава право на субекта на данни да обжалва всяко действие или акт на администратор на лични данни. В този смисъл е неоснователно възражението на ответника, че жалбата е преждевременно подадена, като оспорващата трябвало да изчака произнасяне по нейното искане с валиден акт в едномесечния срок или при произнасяне от страна на администратора на лични данни – да

обжалва мълчалив отказ. Доколкото съдът констатира, че съдържанието на писмото покрива изискванията за съдържание на частичен отказ за предоставяне на информация относно личните данни на жалбоподателката, за последната е възникнало правото да обжалва този отказ. В същото време при липса на допълнително произнасяне в едномесечния срок за нея би могъл да изтече срокът за обжалване именно на оспореното в настоящото производство писмо.

Твърдението на процесуалния представител на ответника, че молбата е изпратена не на официалния имейл на ЧСИ, а на друг имейл, не може да се вмени във вина на жалбоподателката и да освободи администратора на лични данни от задължението му да се произнесе по отправено до него заявление с валиден акт.

По делото е безспорно установено, че ЧСИ А. П. е администратор на лични данни, съгласно чл.4, § 7 от ОРЗД, който в това си качество е обработвал лични данни на жалбоподателката по образуваното изпълнително дело, като същият има качеството на длъжностно лице по защита на личните данни по смисъла на чл.37 от Регламент 2016/679.

Законът за частните съдебни изпълнители (ЗЧСИ) е специалният закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът, в лицето на частния съдебен изпълнител (ЧСИ), може да обработва лични данни. Тези нормативни задължения са възпроизведени в текста на чл.16, ал.1 от ЗЧСИ, където е посочено, че частният съдебен изпълнител има право на достъп до лични данни на длъжника, когато това е нужно за целите на изпълнението. По силата на чл.18, ал.1 от ЗЧСИ по възлагане от възискателя, частният съдебен изпълнител може, във връзка с изпълнителното производство, да проучва имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други. Следователно ЧСИ има законово правомощие и нормативно основание да изисква и да получава данни за физически лица – длъжници в изпълнителното производство.

В случая от кантората на ЧСИ А. П. е изпратен отговор по направеното искане на посочения в същото електронен адрес без в него да се посочва издателят му и без да е положен подпис. Поради това съдът приема, че оспореният акт е издаден при неспазване на установената форма и при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Това е така, защото оспореният с настоящата жалба частичен отказ е постановен при неспазване на установената в закона форма по смисъла на чл.59, ал.2, т.8 от АПК, доколкото в представения от органа документ липсва подпис и не е посочена длъжност на издателя на документа, което е съществен порок, тъй като полагането на подпис свидетелства за формираната воля на органа за издаване на съответния акт и е потвърждение, че този акт изхожда именно от него. Липсата на този съществен реквизит води до невъзможност за установяване, че актът е издаден от компетентния орган, а липсата на материална и/или персонална компетентност на издателя води до нищожност на издадения от него акт, която подлежи на обявяване от съда. Изискването за подпис и посочване на длъжността на издателя на акта следва от обстоятелството, че отговорът на заявление по чл.15 от ОРЗД е приравнен на административен акт.

Горното мотивира съда да приеме, че оспореният акт е постановен при съществено нарушаване на изискванията за форма, водещо до невъзможност за установяване на издателя на акта, съответно компетентността на издалото го лице, а оттам обосновава неговата нищожност.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, като според ал.2 обявява нищожността на оспорения акт, дори да липсва искане за това.

Въз основа на изложените съображения съдът приема, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а оспореният административен акт следва да бъде обявен за нищожен, ведно с

произтичащите от това правни последици, като на основание чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК преписката следва да бъде изпратена на администратора на лични данни – ЧСИ А. П. за ново произнасяне в определен срок, съобразно изложените мотиви от съда, които са задължителни, относно приложението на материалния и процесуалния закон.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените в производството разноски, за които е представен списък, с който се търси присъждане на адвокатски хонорар по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата (ЗА). На основание чл.38, ал.1, т.3 от ЗА, като взе предвид представените Договор за правна защита и съдействие от 02.02.2026 г. и списък по чл.80 от ГПК, както и направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност, съдът определя възнаграждение за адв. Д. С. в размер на 460,16 евро в съответствие с чл.8, ал.2, т.10 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на писмо от 29.01.2025 г., съдържащо частичен отказ на ЧСИ А. П., рег. № 849, район на действие СГС, за предоставяне на информация по заявление за достъп до лични данни по чл.15 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, както и за изпълнение на чл.15, § 3 от Регламента.

ИЗПРАЩА преписката на ЧСИ А. П., рег.№ 849, район на действие СГС, в качеството му на администратор на лични данни, за произнасяне по искане, подадено от П. Д. П. на 24.01.2025 г., при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ на ЧСИ А. П., рег.№ 849, район на действие СГС едномесечен срок за произнасяне по искането на П. Д. П., считано от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА ЧСИ А. П., рег.№ 849, район на действие СГС, да заплати на адвокат Д. С. разноски по делото в размер на 460,16 евро, представляващи равностойността на 900 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: